

ارزش تبلیغ و مقام تبلیغ

پدیدآورنده (ها) : سبحانی تبریزی، جعفر
فلسفه و کلام :: نشریه کلام اسلامی :: زمستان 1388 - شماره 72 (ISC)
از 63 تا 66
آدرس ثابت : <https://www.noormags.ir/view/fa/articlepage/494897>

مرکز تحقیقات کامپیوتری علوم اسلامی (نور) جهت ارائه مجلات عرضه شده در پایگاه، مجوز لازم را از صاحبان مجلات، دریافت نموده است، بر این اساس همه حقوق مادی برآمده از ورود اطلاعات مقالات، مجلات و تألیفات موجود در پایگاه، متعلق به "مرکز نور" می باشد. بنابر این، هرگونه نشر و عرضه مقالات در قالب نوشتار و تصویر به صورت کاغذی و مانند آن، یا به صورت دیجیتالی که حاصل و بر گرفته از این پایگاه باشد، نیازمند کسب مجوز لازم، از صاحبان مجلات و مرکز تحقیقات کامپیوتری علوم اسلامی (نور) می باشد و تخلف از آن موجب پیگرد قانونی است. به منظور کسب اطلاعات بیشتر به صفحه [قوانین و مقررات](#) استفاده از پایگاه مجلات تخصصی نور مراجعه فرمائید.

پایگاه مجلات تخصصی نور

پیام آیه الله سبحانی

به مناسبت همایش بزرگداشت مقام «مبلغ» در تبریز

ارزش تبلیغ و مقام تبلیغ

رسول گرامی اسلام ﷺ، پس از اعمال است.

بیست و سه سال فداکاری و جانفشانی،
آیین اسلام را به صورت یک آیین کامل
اعلام نمود و مسئولیت تبلیغ آن را
برعهده عالمان دینی گذاشت. قرآن مجید،
درباره اجرا کنندگان این وظیفه چنین
می‌فرماید:

۱. مبلغ باید پیامهای خود را از کتاب
وسنت برگیرد ﴿يُتْلُونَ رِسَالَاتِ اللَّهِ﴾.

۲. در گفتن حق و اشاعه دین، از هیچ
کس و هیچ مقامی نترسد و با شجاعت
کامل به بیان حقایق بپردازد. ﴿وَلَا يَخْشَوْنَ
أَحَدًا﴾.

۳. در عین حال باید خدا باور و
خدا ترس باشد و رضای خدا را در سخن
خود در نظر بگیرد ﴿إِلَّا اللَّهَ﴾.

﴿الَّذِينَ يُتْلُونَ رِسَالَاتِ اللَّهِ وَيَخْشَوْنَهُ
وَلَا يَخْشَوْنَ أَحَدًا إِلَّا اللَّهَ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ
حَسِيبًا﴾. (۱)

«کسانی که پیامهای الهی را
می‌رسانند، و تنها از خدا می‌ترسند، و از
هیچ کس جز خدا بیم ندارند آنان را همین
بس که خدا حسابگر و پاداش دهنده

۴. بداند که تمام اعمال و حرکات و گفتارهای او از سوی خدا مورد محاسبه و دقت قرار می‌گیرد ﴿وَكُفَى بِاللَّهِ حَسِيبًا﴾. با توجه به این ویژگیها باید گفت: مقام تبلیغ در اسلام، یکی از بالاترین مقاماتی است که نخست انبیا و اولیا آن را برعهده داشته‌اند، و سپس برعهده عالمان دین و مبلغان دلسوز و هشیار است.

ماه محرم، فرا رسید، ماهی که در آن حسین بن علی علیه السلام با هفتاد و دو تن از یارانش، برای برجیدن تخت و تاج طاغوت، جام شهادت نوشیدند و درس مقاومت و پایداری به آیندگان دادند و در حقیقت، با خون خود، درخت اسلام را که در حال خشکیدن بود، آبیاری نمودند و با نهضت او، نهضت‌های دیگری آغاز گشت تا ریشهٔ پلید بنی‌امیه از جای کنده شد.

اگر پیامبر گرامی صلی الله علیه و آله فرمود: «حسین منی وأنا من حسین» مقصود این است که هر دو، جانباز راه اسلام و فداکار دینند و به قول یکی از گویندگان عرب زبان: «الإسلام محمدی الحدوث وحسینی البقاء».

نهاد اسلام، به وسیلهٔ رسول گرامی غرس گردید، اما پرورش و حفظ و صیانت آن از دستبرد دزدان دین، به وسیلهٔ عترت آن حضرت و در پیشاپیش آنها شهادت حسین بن علی علیه السلام در سرزمین کربلا انجام گرفت.

شهادت امام حسین علیه السلام پایان زندگانی آن حضرت نبود، بلکه تولدی جدید و آغاز حضور معنوی آن حضرت در جامعهٔ اسلامی تا روز قیامت بود. او هر چند به زندگی مادی خود پایان بخشید، اما زندگی دیگری را آغاز کرد و لذا چهارده قرن است که بر بالای منابر و بر نوک قلم دانشمندان و بر صفحات آثار نویسندگان، خاطرات او تجدید می‌شود و هر سال کتاب‌ها و رساله‌های مستقلی در عظمت جهاد آن حضرت نوشته می‌شود. چه زیبا می‌گوید شاعر آذربایجانی:

پایان زندگانی هر کس به مرگ اوست
جز مرد حق که مرگ وی آغاز دفتر است
آغاز شد حیات حسینی به مرگ او
این قصه، رمز آب حیات است و کوثر است
سنربازی حسین و سرافرازی حسینی
امروز زینت سر هر تاج و افسر است

ماه محرم، فرا رسید، ماهی که در حدّ تعبیر حضرت امام راحل علیه السلام، ماه غلبه خون بر شمشیر، و پیروزی عدالتخواهان بر ستمکاران است، و ماه تجدید حیات اسلام و ماه ریشه کن شدن حکومت های ستمگر چون حکومت اموی است.

در سال جاری، مانند سالهای پیش، از طریق رسانه های عمومی و منابر، عظمت شهادت آن حضرت، مطرح می شود و در ضمن تبیین مقام جهاد و شهادت، حقایق نورانی اسلام بیان می گردد، و امت اسلامی، با ارزش جهاد و فداکاری آشنا می شوند و آماده می گردند که در برابر هجوم دشمنان و سلطه ستمکاران مقاومت کنند.

با توجه به ارزش تبلیغ می توان به مقام مبلغ نیز آگاهی یافت. در حقیقت، مبلغان اسلامی، انتقال دهندگان دین و ارزش های اخلاقی از قرن به قرن و از نسلی به نسل دیگر هستند.

شما مردم شجاع و آگاه تبریز خاطره های شیرینی از گویندگان مذهبی و احیاناً مراجعی دارید که در عین مرجعیت بر منبر تبلیغ نیز می نشستند و

سخن می گفتند.

اینک برخی از آنان را به عنوان نمونه، یادآور می شویم:

۱. مرحوم آیه الله العظمی آقا میرزا صادق تبریزی رحمته الله (۱۲۷۷-۱۳۵۱)، این شخصیت بزرگ، با داشتن مقام مرجعیت، در ماه های رمضان، طرف عصر در مسجد خود منبر می رفت و سخنان بس آموزنده و شیرین او، سینه به سینه و دهان به دهان نقل می شد و نسل های آینده نیز از آن بهره می گرفتند.

۲. مرحوم مغفور خطیب بزرگوار، آخوند حسینعلی واعظ که نسل های گذشته خاطرات شیرینی از او نقل می کنند.

۳. نویسنده عالی مقام، مرحوم حجة الاسلام والمسلمین، آقای حاج میرزا عباسقلی چرندابی رحمته الله، وی سخنان ظریفی بود. او در تبریز پرورش یافت و از دنیا رفت، اما نام و گستره سخنان او به وسیله تألیفات ارزشمندش، تا کشورهای عربی را فراگرفت و نامه های تقدیری از شخصیت هایی مانند حاج سید محسن امین جبل عاملی (مؤلف اعیان الشیعه) و مرحوم سید شرف الدین عاملی (مؤلف

المراجعات) برای او ارسال می‌گشت.
 ۴. و اخیراً واعظ شهیر و سخنور
 شیرین گفتار، مرحوم آقای ناصرزاده -
 رضوان الله علیه - حق عظیمی در مبارزه
 با طاغوت و بیداری نسل جوان دارد.
 البته گویندگان ارزشمند شهرستان
 تبریز، منحصر به این افراد معدود،
 نبوده‌اند، بلکه این چند شخصیت را به
 عنوان نمونه یادآور شدم.
 اینجانب از دوستان و عزیزان و
 همشهریان خود خواهانم که به تقدیر و

تکریم علما و گویندگان مذهبی خود،
 همت گمارند و پروانه‌وار دور شمع
 وجود آنان بچرخند که حافظ و نگهبان
 دین، علمای دین هستند.
 در این جا به عرایض خود، با تلاوت
 آیه‌ای پایان می‌بخشم: ﴿يَرْفَعُ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا
 مِنْكُمْ وَالَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ دَرَجَاتٍ وَاللَّهُ بِمَا
 تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ﴾ (۱)

با تقدیم احترام
 قم - مؤسسه امام صادق علیه السلام
 جعفر سبحانی
 ۸۸/۹/۱۳

کار خیر، هر چه زودتر، بهتر
 عَنْ أَبِي جَعْفَرٍ عليه السلام قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وآله: «إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ مَنْ
 الْخَيْرِ مَا يَعْجَلُ».
 امام باقر عليه السلام فرمود: پیامبر خدا صلى الله عليه وآله فرمود: «خدا کار نیکی را
 دوست دارد که زود انجام شود».
 کافی، ج ۲، ص ۱۴۲.